

D. 189/2011 IL

Biroul solutionare contestatii din cadrul Directiei Generale a Finantelor Publice a fost sesizat de Activitatea de Inspectie Fiscala, Serviciul Inspectie Fiscala nr. prin adresa nr inregistrata la D.G.F.P.sub nr. cu privire la contestatia formulata de SC SRL, .

Prin contestatia formulata SC SRL contesta Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr..

Obiectul contestatiei se refera la suma de lei reprezentand :

- Taxa pe valoarea adaugata lei ;
- dobanzi de intarziere aferente T.V.A. lei;
- penalitati de intarziere lei .

Societatea mai contesta Raportul de inspectie fiscala generala nr., Fisa privind obligatiile fiscale suplimentare nr., Decizia de instituire a masurilor asiguratorii nr. iar prin cererea inregistrata la AIF sub nr. solicita suspendarea executarii actelor mentionate mai sus.

Contestatia a fost depusa in termenul prevazut de art.207 din OG 92/2003 @ privind Codul de procedura fiscala in raport cu data comunicarii titlului de creanta contestat, respectiv potrivit semnaturii de primire de pe confirmarea aflata in copie la dosarul cauzei si de data postei de pe plicul cu care a fost transmisa contestatia, aflat in original la dosarul cauzei, respectiv .

Directia Generala a Finantelor Publice prin Biroul de Solutionare a Contestatiilor, constatind ca in speta sunt intrunite conditiile prevazute de art. 205 si art. 209 din O.G. nr. 92/2003 (R) privind Codul de procedura fiscala, este competent sa solutioneze prezenta contestatie.

I.S.C SRL cu sediul social situat in , avand nr. de ordine in registrul comertului: , prin Administrator valabil reprezentat prin conform Procurii autentificate sub nr. art. 207 din O.G. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala a formulat contestatie impotriva :

- Raportului de inspectie fiscala nr incheiat la data de
- Deciziei de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. comunicata la impreuna cu

FISA privind obligatiile fiscale suplimentare de plata" stabilite de inspectia fiscala nr. ;

- Decizia de instituire a masurilor asiguratorii nr.,comunicata odata cu Procesul verbal de sechestrul asigurator pentru bunuri imobile incheiat la ora in localitatea.

Contestatoarea solicita reverificarea motivelor de fapt si de drept care au stat la baza emiterii actelor administrative fiscale contestate, prin aplicarea corecta a textelor legale si prin analizarea tuturor probelor relevante in speta si pe cale de consecinta, sa se dispuna :

1. Admiterea in totalitate a contestatiei , anularea Raportului si, pe

cale de consecinta, anularea Deciziei privind obligatiile fiscale suplimentare de plata in suma de lei reprezentand TVA lunar impreuna cu majorarile in suma de lei si penalitati in suma de lei stabilite la incheierea inspectiei fiscale, anularea fisei fiscale si

2 Incheierea unor noi acte administrative fiscale, avand in vedere motivele de fapt si de drept invocate.

SC SRL arata ca este societate comerciala infiintata la data de , are ca domeniu principal de activitate lucrari de constructii a cladirilor rezidentiale si nerezidentiale - cod CAEN 412, ca activitate principala lucrari de constructii a cladirilor rezidentiale si nerezidentiale - cod CAEN 4120 si ca activitati secundare toate operatiunile comerciale circumscrise domeniului si activitatii principale din obiectul social prevazut in actele constitutive si **inregistrate ca atare** in registrul comertului.

La data de ", prin Contractul de vanzare-cumparare autentificat sub nr. , a cumparat imobilul situat in orasul impreuna cu terenul aferent acestuia, pentru care platise un avans in suma de lei conform Facturii de vanzare si a achitat restul de plata in suma de lei conform Facturii de vanzare , la data de atat imobilul cat si terenul aferent acestuia fiind inscrise in Cartea funciara a localitatii pe numele SRL.

Societatea mentioneaza ca in baza celor doua facturi susmentionate a platit in total lei TVA la achizitionarea imobilului suma pe care si-a dedus-o in luna noiembrie 2010, deducere neacceptata de organele de control fiscal.

Bunul imobil a fost cumparat in vederea indeplinirii obiectului de activitate si in vederea realizarii de operatiuni taxabile, deoarece la data de , cand s-a autentificat Contractul de vanzare-cumparare functionau deja de 2 (doi ani sediile sociale a doua societati comerciale avand care au continuitate neintrerupta" pe sediul social asa cum rezulta" din informatiile obtinute de la RECOM ONLINE in data de .

Contestatoarea arata ca nu a achizitionat bunul imobil in alte scopuri decat exploatarea sa comerciala si nu ar fi permis existenta sediilor sociale ale celor doua societati care ar fi trebuit sa se mute, daca nu imediat (lipsa sediului social fiind motiv de dizolvare pentru acestea), macar pana la data controlului, respectiv sfarsitul lui martie . Neschimbandu-si sediile sociale, rezulta ca ambii chiriasi, si , au dorit sa incheie contracte cu noul proprietar al spatiului rezultand Contract de comodat bun imobil incheiat cu S.R.L pe durata si Contract de comodat bun imobil incheiat cu F S.R.L. pe durata 15.11.2010-31.12.2010 urmat de Contract de inchiriere pe perioada 01.01.2011-31.12.2011 pentru suma de euro.

Societatea precizeaza ca la data de , momentul achizitionarii bunului imobil, contractele initiale de sediu pentru cele doua societati chiriase, F S.R.L. si FF S.R.L., incheiate anterior cu vanzatoarea F- A S.R.L. incetasera de drept (altfel sarcinile respective ar fi trecut asupra noului proprietar SC C SRL prin Contractul de vanzare-cumparare autentificat sub nr. Din informatiile obtinute prin accesarea serviciului RECOM ONLINE in data de rezulta continuitatea sediilor lor sociale de la constituire si intrucat cele doua societati comerciale nu puteau avea sedii sociale in spatii detinute fara" titlu, rezulta" ca erau in functiune.Noile dovezi de spatiu respectiv cele incheiate cu

societatea chiar daca la momentul controlului fiscal cele doua societati F S.R.L. si FF S.R.L. nu-si inlocuisera la O.R.C. - Tribunalul vechile dovezi ale sediilor sociale cu contractele cele noi, obligatie care le incumba exclusiv.

Contestatoarea mai arata ca la momentul controlului sediul secundar - punct de lucru situat la adresa din orasul nu era inregistrat la O.R.C. - Tribunalul desi exista in fapt, dar inregistrarea acestuia se produsese deja la data intocmirii *RAPORTULUI*, adica" anterior datei de 15.04.2011, respectiv la 13.04.2011.(Certificat constatator cu nr.iesre: emis de O.N.R.C., fila pct..SEDII SECUNDARE/PUNCTE DE LUCRU)

De asemenea societatea face precizarea ca nu are in obiectul de activitate niciun cod C.A.E.N. aferent vreunei activitati de organizare jocuri, concursuri , emisiuni cu premii etc. si, cu exceptia serviciilor imobiliare, nu are prevazuta nicio activitate de prestari servicii care ar putea justifica existenta unei cladiri speciale pentru protocol", astfel cum rezulta intelesul termenului "protocol" din continutul alin. (5) art.129 si nici conform H.G. 44/2004 - Partea I pentru aprobarea Normelor metodotogice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal corespunzatoare Art. 129. din cod.

In concluzie contestatoarea considera ca Raportul s-a intocmit cu incalcarea dispozitiilor art. 145 din Legea 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile ulterioare.

Totodata, considera ca imobilul in speta de fata face parte din categoria bunurilor de capital astfel cum sunt acestea definite in sensul art. 149 din L. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile ulterioare si, in aceste conditii, sunt aplicabile dispozitiile articolului 149 susmentionat referitoare la ajustarea taxei deductibile in cazul bunurilor de capital:

Organele de control fiscal aveau obligafia sa faca aplicabilitatea art. 149 din L. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile ulterioare, privind ajustarea taxei deductibile in cazul bunurilor de capital si sa prevada in *Raport* posibilitatea ajustarii pentru o perioada de de ani.

Societatea contesta obligatia de plata a taxei pe valoarea adauaata in suma de lei care a fost stabilita ca obligatie fiscala suplimentara prin Decizie , majorarile TVA in suma de lei si penalitatile TVA in suma de lei .

II.-Activitatea de Inspecție Fiscala prin Referatul cu propuneri de solutionare nr. considera ca sumele stabilite suplimentar cu privire la TVA in suma de lei, sunt stabilite legal deoarece :

- TVA deductibila nedeclarata de societate in suma de lei, inalcand prevederile OG 92/2003 -actualizata art.82 ,alin 3 si art 156^{A2} , alin 2 din din Legea 571/2003 cu modificarile si completarile ulterioare .

-TVA dedusa in suma de lei,aferenta unei achizitii ce nu este destinata in folosul unor operatiuni taxabile , incalcand prevederile art 145 , alin 2 ,lit a din din LG 571/2003 cu modificarile si completarile ulterioare.

-TVA dedusa in luna noiembrie , in suma de lei, aferenta unei achizitii reprezentand un bun imobil cu factura nr. de la SC F F(vila tip I formata din :hol intrare,

bucatarie , dining , living , spatiu depozitare, garaj si terasa , trei dormitoare , dressing , hoi , bai , terase , si teren aferent) pentru care societatea pina la data controlului nu a facut dovada cu documente, ca imobilul achizitionat a fost utilizat in productia sau livrarea de bunuri ori prestarea de servicii , nu a fost inchiriat sau folosit in scopuri administrative, neparticipand la realizarea de venituri impozabile ,

-TVA colectata nedeclarata in suma de lei incalcand prevederile OG 92/2003 -actualizata art.82 ,alin 3 si art 156^{A2} , alin 2 din din LG 571/2003 cu modificarile si completarile ulterioare .

Pentru diferenta stabilita suplimentar sau calculat majorari in suma de lei si penalitati de intarziere in suma de lei conform OG 92/2003 actualizata, art 120 si 120.1. (anexa 1/3).

In ceea ce priveste cererea de suspendare a executarii actelor administrative fiscale atacate se retine ca aceasta a fost transmisa de societate prin posta in data de si inregistrata la AIF sub nr. .

III.-Luand in considerare constatarile Activitatii de Inspectie Fiscala, motivele prezentate de contestatoare, documentele existente la dosarul cauzei, precum si actele normative invocate de contestatoare si organele de control se retin urmatoarele :

1. Referitor la Decizia de impunere nr.

Peroada verificata :

In fapt , prin Raportul de inspectie fiscala nr. ce a stat la baza emiterii deciziei de impunere nr. organele de inspectie fiscala au stabilit suplimentar TVA in suma de lei ce provine din :

- TVA deductibila nedeclarata de societate in suma de lei, incalcand prevederile OG 92/2003 -actualizata art.82 ,alin 3 si art 156^{A2} , alin 2 din din Legea 571/2003 cu modificarile si completarile ulterioare .

-TVA dedusa in suma de lei, aferenta unei achizitii ce nu este destinata in folosul unor operatiuni taxabile , incalcand prevederile art 145 , alin 2 ,lit a din din LG 571/2003 cu modificarile si completarile ulterioare.

-TVA dedusa in luna noiembrie , in suma de lei, aferenta unei achizitii reprezentand un bun imobil cu factura nr. de la SC FF(vila tip I formata din :hol intrare, bucatarie , dining , living , spatiu depozitare, garaj si terasa , trei dormitoare , dressing , hoi , bai , terase , si teren aferent) pentru care societatea pina la data controlului nu a facut dovada cu documente, ca imobilul achizitionat a fost utilizat in vederea realizarii de operatiuni taxabile .

-TVA colectata nedeclarata in suma de lei incalcand prevederile OG 92/2003 -actualizata art.82 ,alin 3 si art 156^{A2} , alin 2 din din LG 571/2003 cu modificarile si completarile ulterioare .

1.a)Referitor la suma de lei reprezentand TVA deductibila nedeclarata, suma de lei reprezentand TVA dedusa eronat de societate aferenta unei achizitii ce nu este destinata in folosul unor operatiuni taxabile , suma de lei reprezentand TVA colectata nedeclarata se retine ca societatea nu aduce in sustinere nici un argument de fapt si de drept cu privire la aceste sume .

In drept ,sunt incidente prevederile art. 206 alin.(1) si art. 213 alin.(1) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicata, potrivit căroră:

Art.206

“ (1) Contestația se formulează în scris și va cuprinde:

a) motivele de fapt și de drept;[...]

d) dovezile pe care se întemeiază;”

Art.213

„(1) În soluționarea contestației organul competent va verifica motivele de fapt și de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. Analiza contestației se face în raport de susținerile părților, de dispozițiile legale invocate de acestea și de documentele existente la dosarul cauzei. Soluționarea contestației se face în limitele sesizării.”

Aceste prevederi se coroboreaza cu cele ale punctului 2.5 din Ordinul nr. 2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, emis de Președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală care precizeaza “ ***Organul de soluționare competent nu se poate substitui contestatorului cu privire la motivele de fapt și de drept pentru care a contestat actul administrativ fiscal respectiv.***” :

Avand in vedere prevederile legale mai sus invocate si faptul ca societatea nu aduce niciun argument de fapt si de drept cu privire la suma de lei reprezentand TVA deductibila nedeclarata, suma de lei reprezentand TVA dedusa eronat de societate aferenta unei achizitii ce nu este destinata in folosul unor operatiuni taxabile , suma de lei reprezentand TVA colectata nedeclarata motiv pentru care contestatia urmeaza sa fie respinsa ca nemotivata in temeiul pct.11.1 lit.b) din Ordinul nr.2137/2011 potrivit căruia:

“11.1. Contestația poate fi respinsă ca nemotivată,

b) nemotivată, contestatorul nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea contestației sau argumentele aduse nu sunt incidente cauzei supuse soluționării”.

1.b) Refreitor la suma de lei reprezentand TVA aferenta achizitiei unui imobil factura nr.0 de la SC F F

In sustinere societatea arata ca si adedus legal taxa pe valoare adaugata in luna

noiembrie , aferenta achizitiei unui bun imobil cu factura nr. de la SC F - A (vila tip I formata din :hol intrare, bucatarie , dining , living , spatiu depozitare, garaj si terasa , trei dormitoare , dressing , hoi , bai , terase , si teren aferent)deoarece desfasoara activitate „conform obiectului sau social iar la data de cind s-a autentificat contractul de vinzare-cumparare dintre vinzatoarea SC F SRL si SC C SRL la adresa imobilului ce face obiectul contractului, functionau deja de ani sediile sociale a doua societati comerciale care au continuitate neintrerupta pe sediul social .

Societatile comerciale ce au sediile secundare la adresa imobilului ce face obiectul contractului de vinzare -cumparare dintre vinzatoarea SC F -A si SC C SRL au dorit sa incheie contracte de comodat pe durata 15.11.2010 -31.12.2011 cu SC F SRL iar cu SC F SRL pe durata 15.11.2010-31.12.2010 -contract de comodat, iar pentru perioada 01.01.2011 -31.12.2011 contract de inchiriere pentru suma de EUR .

In drept, sunt aplicabile prevederile art. 145. alin 1) alin 2) lit. a.) art. 146 , 147 din Legea 571/2003 privind Codul Fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare :

ART. 145 Sfera de aplicare a dreptului de deducere

(1) Dreptul de deducere ia naștere la momentul exigibilității taxei.

(2) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:

a) operațiuni taxabile;

Totodată, potrivit art. 146 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal: **“Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă trebuie să îndeplinească următoarele condiții:**

a) pentru taxa datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său, să dețină o factură care să cuprindă informațiile prevăzute la art. 155 alin. (5); [...]”

Acesta se coroborează cu prevederile pct. 46 alin. (1) din HG 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal:

“(1) Justificarea deducerii taxei se face numai pe baza exemplarului original al documentelor prevăzute la art. 146 alin. (1) din Codul fiscal sau cu alte documente care să conțină cel puțin informațiile prevăzute la art. 155 alin. (5) din Codul fiscal, cu excepția facturilor simplificate prevăzute la pct. 78.[...]”

Având în vedere prevederile legale mai sus menționate, se reține că taxa pe valoarea adăugată achitata , aferentă bunurilor care au fost livrate sau urmează să fie livrate și serviciilor care au fost prestate sau urmează să fie prestate este deductibilă doar în situația în care bunurile și/sau serviciile achiziționate sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor sale taxabile, justificarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată efectuându-se cu factură fiscală care trebuie să cuprindă informațiile prevăzute la art. 155 alin. (5), și să fie emisă pe numele persoanei de către o persoană impozabilă înregistrată ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată.

Mai mult decat atat si in exemplul dat la pct.47 din HG 44/2004 in aplicarea art.147 din Codul fiscal cu privire la deducerea taxei pentru persoana impozabilă cu regim mixt și persoana parțial impozabilă legiuitorul arata ca :

„47. (1) În aplicarea art. 147 alin. (3) și alin. (4) din Codul fiscal, dacă bunurile sau serviciile achiziționate pot fi alocate parțial activității care nu dă drept de deducere și parțial activității care dă drept de deducere, nu se aplică prevederile art. 147 alin. (5) din Codul fiscal, respectiv deducerea taxei pe bază de pro rata.

Exemplu: o societate care cumpără o clădire, cunoaște din momentul achiziționării acesteia partea din clădire care va fi alocată pentru închiriere în regim de scutire și partea de clădire care va fi alocată pentru închiriere în regim de taxare, va deduce taxa corespunzătoare părții din clădire care urmează a fi utilizată pentru închiriere în regim de taxare și nu va deduce taxa aferentă părții din clădire, care va fi utilizată pentru închiriere în regim de scutire.

Referitor la deductibilitatea TVA aferenta achizitiilor in raport de intentia persoanelor impozabile de a desfasura activitati economice supuse taxei, se retin ca *o persoana impozabila inregistrata in scopuri de TVA*, are dreptul la deducere in aceeasi masura in care intentia de a desfasura activitatea economica generatoare de operatiuni taxabile este sustinuta de dovezi obiective, din care rezulta ca achizitiile sunt destinate a fi utilizate in folosul tranzactiilor impozabile viitoare.

In prezenta cauza, organele de inspectie fiscala au stabilit ca societatea nu indeplineste conditiile de exercitare a dreptului deducere motivand ca societatea pina la data controlului nu a facut dovada cu documente, ca imobilul achizitionat a fost achizitionat in folosul operatiunilor taxabile.

Din analiza dosarului cauzei se constata ca societatea nu a prezentat in timpul controlului Contractele de comodat depuse in sustinerea contestatiei si nici contractul de inchiriere dintre SC C SRL si SC F F SRL pentru perioada 01.01.2011-31.12.2011 **contracte pentru care nu are depusa notificare pentru taxarea operatiunilor la AFP conform art 141, alin 3 din Legea 571/2003 cu modificarile si completarile ulterioare.**

In conformitate cu prevederile art. 141 din Legea 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare:

(2) Următoarele operațiuni sunt, de asemenea, scutite de taxă:

e) arendarea, concesiunea, închirierea și leasingul de bunuri imobile, cu următoarele excepții:

1. operațiunile de cazare care sunt efectuate în cadrul sectorului hotelier sau al sectoarelor cu funcție similară, inclusiv închirierea terenurilor amenajate pentru camping;
2. închirierea de spații sau locații pentru parcare a autovehiculelor;
3. închirierea utilajelor și a mașinilor fixate definitiv în bunuri imobile;

4. Închirierea seifurilor;

(3) Orice persoană impozabilă poate opta pentru taxarea operațiunilor prevăzute la alin. (2) lit. e) și f), în condițiile stabilite prin norme.

De asemenea în conformitate cu pct.38 alin.(1) și (3) din HG nr. 44/2004 privind Normele metodologice de aplicare a Codului fiscal , cu modificările și completările ulterioare stipulează:

(1) În sensul [art. 141](#) alin. (3) din Codul fiscal și fără să contravină prevederilor art. 161 din Codul fiscal, orice persoană impozabilă stabilită în România poate opta pentru taxarea oricăreia dintre operațiunile scutite de taxă prevăzute la [art. 141](#) alin. (2) lit. e) din Codul fiscal, în ceea ce privește un bun imobil sau o parte a acestuia.

(3) Opțiunea prevăzută la alin. (1) se va notifica organelor fiscale competente pe formularul prezentat în anexa nr. 1 la prezentele norme metodologice și se va exercita de la data înscrisă în notificare.

Din cele precizate în conținutul prezentei decizii de soluționare se reține că prevederile art. 145 și art. 146 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal condiționează deductibilitatea TVA de intenția persoanei impozabile de a utiliza bunurile în folosul operațiunilor taxabile, persoana impozabilă interesată având obligația să prezinte, dovezi obiective care să-i susțină intenția declarată de a desfășura operațiuni taxabile.

Referitor la susținerile petentei din contestația formulată se reține că acestea nu sunt relevante deoarece din punct de vedere al taxei pe valoarea adăugată, reglementările fiscale permit, în circumstanțe anume determinate, deducerea **cu condiția ca persoana în cauză să-și dovedească intenția de a desfășura o activitate economică ce presupune realizarea de operațiuni taxabile.**

Faptul că societatea depune în susținere Certificatul constatator nr. emis de O.N.R.C., prin care se atestă faptul că societatea și-a declarat sediul secundar la imobilul în cauză și în care se arată că potrivit declarației data pe proprie răspundere societatea desfășoară activități proprii de birou nu poate duce la soluționarea favorabilă acuzei întrucât așa cum am specificat și mai sus taxa pe valoarea adăugată poate fi dedusă cu condiția ca persoana în cauză să-și dovedească intenția de a desfășura o activitate economică ce presupune realizarea de operațiuni taxabile.

În ceea ce privește contractul comodat și Contractul de închiriere dintre SC C SRL și SC F SRL , fiind vorba de închirierea imobilului din Orasul , societatea trebuia să demonstreze că acesta este utilizat pentru desfășurarea de operațiuni taxabile și anume trebuia să demonstreze că a optat în condițiile stabilite prin norme pentru închirierea imobilului în regim de taxare.

Potrivit art.65 și art.206 din OG 92/2003 privind Codul de procedură fiscală cu modificările și completările ulterioare se stipulează :

Art.65

„Sarcina probei în dovedirea situației de fapt fiscale

(1) Contribuabilul are sarcina de a dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și a oricăror cereri adresate organului fiscal.”

Art.206

“(1) Contestația se formulează în scris și va cuprinde:

d) dovezile pe care se întemeiază;”

Asadar se constata ca societatea nu vine in sustinere cu dovezi care sa ateste intentia declarata de a desfasura operatiuni taxabile .

In concluzie se constata ca in mod corect organele de inspectie fiscala nu au data drept de deducere pentru suma de lei reprezentand TVA aferenta achizitionarii bunului imobil cu factura nr.0 de la SC Fi Fi SRL (vila tip I formata din :hol intrare, bucatarie , dining , living , spatiu depozitare, garaj si terasa , trei dormitoare , dressing , hol , 2 bai , 2 terase , si teren aferent) motiv pentru care contestatia va fi respinsa ca neintemeiata potrivit pct. 11.1 din Ordinul nr. 2137/2011 , privind aprobarea Instructiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003, privind Codul de procedura fiscala:

1“Contestația poate fi respinsă ca:

a) neîntemeiată, în situația în care argumentele de fapt și de drept prezentate în susținerea contestației nu sunt de natură să modifice cele dispuse prin actul administrativ fiscal atacat;

In ceea ce priveste dobanzile de intarziere aferente T.V.A. in suma de lei si penalitatile de intarziere TVA in suma de lei se retine ca acestea reprezinta masura accesorie in raport cu debitul conform principiului de drept “ accesorium sequitur principale “, motiv pentru care si aceste capete de cerere vor fi respinse ca neantemeiate .

2.Referitor la **faptul ca petenta contesta si Raportul de inspectie fiscala nr.,** mentionam ca sunt aplicabile **prevederile art. 109 din Codul de procedura fiscala , unde referitor la Raportul privind rezultatul inspectiei fiscale se precizeaza :**

Art.109-"(1)Rezultatul inspectiei fiscale va fi consemnat intr-un raport scris , in care se vor prezenta constatarile inspectiei din punct de vedere faptic si legal.

(2)La finalizarea inspectiei fiscale, raportul intocmit va sta la baza emiterii deciziei de impunere care va cuprinde si diferente in plus sau in minus , dupa caz , fata de creanta fiscala existenta la momentul inceperii inspectiei fiscale."

Totodata in conformitate cu **pct. 107.1 din HG 1050/2004** pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a [Ordonantei Guvernului nr. 92/2003](#) privind Codul

de procedura fiscala "titlul de creanta este actul prin care , potrivit legii, se stabileste si se individualizeaza obligatia de plata privind creantele fiscale, intocmit de organele competente sau de alte persoane indreptatite potrivit legii.Asemenea titluri pot fi :

a)decizia de impunere emisa de organele competente, potrivit legii;”

Fata de cadrul normativ sus-citat se retine ca impozitele, taxele si alte sume datorate bugetului general consolidat se stabilesc numai printr-o decizie de impunere care constituie titlu de creanta si care este susceptibil de a fi contestat ,deoarece aceasta creaza o situatie juridica prin stabilirea obligatiilor fiscale in sarcina contestatorului, la baza emiterii acesteia stand constatarile din Raportul de inspectie fiscala.

In conformitate cu art.205 din Codul de procedura fiscala , cu modificarile si completarile ulterioare se stipuleaza :

Posibilitatea de contestare

(1) Împotriva titlului de creanță, precum și împotriva altor acte administrative fiscale se poate formula contestație potrivit legii. Contestația este o cale administrativă de atac și nu înlătură dreptul la acțiune al celui care se consideră lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal sau prin lipsa acestuia, în condițiile legii.

Astfel ,se retine ca **Raportul de inspectie** fiscala nr. nu creeaza prin el insusi o situatie juridica el fiind supus avizarii sefului de serviciu si aprobarii organului de inspectie fiscala si nu este susceptibil de a fi contestat, el este un act premergator ce sta la baza emiterii titlului de creanta respectiv a deciziei de impunere, fapt pentru care acest capat de cerere va fi respins ca inadmisibil.

3.In ceea ce priveste contestarea de catre petenta a Fisei privind obligatiile fiscale suplimentare nr. se retine ca aceasta nu creeaza o situatie juridica in sarcina societati,fiind doar o anexa a titlului de creanta sumele inscise in aceasta fiind aceleasi cu cele din Decizia de impunere nr. **care constituie titlu de creanta si care este susceptibil de a fi contestat , asa cum am precizat si la pct.2 motiv pentru care acest capat de cerere va fi respins ca inadmisibil.**

4.In ceea ce priveste contestarea Deciziei de instituire a masurilor asiguratorii nr.

In drept , art.209 alin.(1) lit. a) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala , cu modificarile si completarile ulterioare stabileste sediul materiei privind competenta de solutionare a **Biroului solutionare contestatii din cadrul Directiei Generale a Finantelor Publice Ialomita** respectiv :

“ (1) Contestațiile formulate împotriva deciziilor de impunere, a actelor

administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere, deciziilor pentru regularizarea situației emise în conformitate cu legislația în materie vamală, a măsurii de diminuare a pierderii fiscale stabilite prin dispoziție de măsuri, se soluționează de către:

a) structura specializată de soluționare a contestațiilor din cadrul direcțiilor generale ale finanțelor publice județene sau a municipiului București, după caz, în a căror rază teritorială își au domiciliul fiscal contestatarii, pentru contestațiile care au ca obiect impozite, taxe, contribuții, datorii vamală, accesorii ale acestora, precum și măsura de diminuare a pierderii fiscale, în cuantum de până la 3 milioane lei;”

In conformitate cu pct. 5.3. din OPAN.F. nr. 2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată:

5.3. Alte acte administrative fiscale pot fi: dispoziția de măsuri, decizia privind stabilirea răspunderii reglementată de [art. 28 din Codul de procedură fiscală](#), notele de compensare, înștiințări de plată, procesul-verbal privind calculul dobânzilor convenite contribuabilului, declarațiile vamale de punere în liberă circulație etc.

Iar potrivit art.88 din Codul de procedura fiscală, cu modificările și completările ulterioare “sunt asimilate deciziilor de impunere și următoarele acte administrative fiscale:

- a) deciziile privind rambursări de taxă pe valoarea adăugată și deciziile privind restituiri de impozite, taxe, contribuții și alte venituri ale bugetului general consolidat;
- b) deciziile referitoare la bazele de impunere;
- c) deciziile referitoare la obligațiile de plată accesorii;
- d) procesele-verbale prevăzute la art. 142 alin. (6) și art. 168 alin. (2).
- e) deciziile privind nemodificarea bazei de impunere.

Având în vedere prevederile legale de mai sus se reține **ca, Biroul soluționare contestații din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice nu are competența materială în soluționarea capatului de cerere cu privire la Decizia de instituire a măsurilor asigurătorii nr..**

Organul competent în această cauză este instanța judecătorească în conformitate cu art. 129 al(11) coroborat cu art. 172 din O.G. nr.92/2003, republicată cu modificările și completările ulterioare, în care precizează :

ART.129

“(11) Împotriva actelor prin care se dispun și se duc la îndeplinire măsurile asigurătorii cel interesat poate face contestație în conformitate cu prevederile art. 172.

ART. 172“Contestația la executare silită”

(4) Contestația se introduce la instanța judecătorească competentă și se judecă în procedură de urgență.”

In consecința se constată lipsa competenței materiale a Biroului soluționare contestații cu privire la acest capat de cerere.

5. In ceea ce priveste cererea societatii de suspendare a executarii actelor administrative fiscale atacate :

In drept , in conformitate cu art. 215 din OUG92/2003 privind codul de procedura fiscala, republicat, cu modificarile si completarile ulterioare se stipuleaza :

„Art. 215 Suspendarea executării actului administrativ fiscal

(1) Introducerea contestației pe calea administrativă de atac nu suspendă executarea actului administrativ fiscal.

(2) Dispozițiile prezentului articol nu aduc atingere dreptului contribuabilului de a cere suspendarea executării actului administrativ fiscal, în temeiul Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările ulterioare. Instanța competentă poate suspenda executarea, dacă se depune o cauciune de până la 20% din cuantumul sumei contestate, iar în cazul cererilor al căror obiect nu este evaluabil în bani, o cauciune de până la 2.000 lei.”

Totodata, dispozitiile art.14 alin. (1) si alin. (2) din Legea nr. 554/2004 privind contenciosul administrativ stipuleaza:

“(1) In cazuri bine justificate si pentru prevenirea unei pagube iminente, o data cu sesizarea, in conditiile art.7, a autoritatii publice care a emis actul, **persoana vatamata poate sa ceara instantei competente sa dispuna suspendarea executarii actului administrativ pana la pronuntarea instantei de fond.**

(2) Instanta va rezolva cererea de suspendare, de urgenta, cu citarea partilor.”

Avand in vedere aceste dispozitii imperative ale legii, solicitarea societatii de suspendare a executarii actului atacat intra sub incidenta prevederilor Legii nr. 554/2004 privind contenciosul administrativ, motiv pentru care Biroul solutionare contestatii din cadrul D.G.F.P. nu se poate investi cu solutionarea acestui capat de cerere, competenta revenind instantelor judecatoresti, conform legii.

Pentru considerentele aratate in continutul deciziei si in temeiul art. 205, art. 206, art. 209, si art. 216 al(1)din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala , republicata, se

D E C I D E :

Art.1-Respingerea contestatiei SC C SRL impotriva Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. ca neintemeiata si nemotivata cu privire la suma de lei reprezentand :

- Taxa pe valoarea adaugata lei ;**
- dobanzi de intarziere aferente T.V.A. lei;**
- penalitati de intarziere lei .**

Art.2-Respingerea contestatiei ca inadmisibila pentru capatul de cerere cu privire la Raportul de inspectie fiscala nr. si la Fisa privind obligatiile fiscale suplimentare nr..

Art.3 Lipsa competentei materiale a DGFP prin Biroul solutionare contestatii cu privire la capatul de cerere privind Decizia de instituire a masurilor asiguratorii nr. si cu privire la cererea de suspendare a executarii actului administrativ fiscal .

Art.5-Prezenta decizie poate fi atacata la Tribunalul in termen de 6 luni de la comunicare.